

இராமநாதனும் நடசேனும் நல்ல நண்பர்கள். வாரந்தோறும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தவறாது வல்லிபுர ஆழ்வாரை தரிசிக்கப் போன இடத்தில் அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட பழக்கம் நட்பாக மாறியிருந்தது.

எங்கள் ஊரின் சங்கக்கடமை மாகாமையாளராக இருந்தவர் தான் இராமநாதன். சங்கக்கடமை மாகாமையாளராக இருந்த பொழுதிலும் மலேதிக வரமானத்திற்காக கிராமக்கோட்டைச் சந்தியில் சைக்கிள் திருத்தும் கடமை ஒன்றையும் அவர் வதைத் திருந்தார். அவரது கடையில் நான்கு சைக்கிள்கள் வாடகைக்கும் இருந்தன. இலவசம் என்ற சொல்லை அவர் அறவே மறந்து விடப்பிரந்தார் என்றே சொல்லலாம். திரிந்தவர்கள் திரியாதவர்கள் என்ற பதேமும் அவரிடம் கிடையாது. அவரது கடமைக்குப் போய் சைக்கிள்க்கு காற்று அடித்தால் அது யாரானாலும் ஐந்து சதம் அறவிட்டு விடுவார். "காசு கொண்டு வர மறந்து போனேன் பிறகுதான்" என்று சொன்னால், "சைக்கிளை வசைச்சிட்டு வீட்டை போய் காசை எடுத்துத் திட்டு வா" என்று அவரிடமிருந்து பதில் வரும். அவரது கடமைக்குப் பக்கத்தில் இருந்த தாமதோதரத்தாரின் ததே தண்ணிக் கடையில் அவர் தனீர் வாங்கிக் குடித்ததைக் கட்டகண்டவர்கள் எவருமில்லை என்று அடித்துச் சொல்லலாம்.

நடசேன் சொந்தமாக ஒரு ஹில்மன் கார் (Hillman car) வதைத் திருந்தார். காலையில் மாணவிகளை பாடசாலைக்கு அழைத்துச் செல்வதும், மாலையில் வீட்டில் திரும்ப கொண்டு வந்து சரேப்பதும் அவரது வலை. ஒரு மாணவிக் கு மாதாந்தம் பத்து ரூபா முதல் பதினாறு ரூபாவரை அவரவர்கள் வசதிக் கறே பகட்டணம் வாங்கிக் கொள்வார். அந்தச் சிறிய ஹில்மன் காரில் ஒருதடவகைக் கு குறந்த படசம் பன்னிரண்டு மாணவிகளை உள்ளே அடதைத் து காரை ஓட்டிச் செல்வார். வளியில் இருந்து பார்த்தால் சிலவளைகளில் கார் ஓட்டும் நடசேனதைத் திரியாது அந்தளவக் கு உள்ளே நெருக் கமாக இருக்கும். காரை மாணலாக உள்ளே அடதைத் திருக்கும் மாணவிகளின் தலகைகள், அவர்களது வளை ஆடகைகள், கறுத்தறிபனால் மடித்துக் கட்டிய பின்னல்கள்... தான் திரியும். அந்தக் காட்சியைப் பாரக் கும் பொழுது மாணவிகளை இப்படி பனங் கிழங்குகள் போல அடக் கி கசங்க விடுகிறாரே என்று இளசுகளான எங்கள் மனங்கள் கசங்கிப்போகும்.

பாடசாலைக்குப் பிள்ளைகளை ஏற்றி இறக்கும் நேரம் தவிர மற்றைய நேரங்களில் நடசேனின் கார் வாடகைக்குப் போய் விடும். எதுவித ஓட்டமும் இல்லலை என்றால் நடசேன் வல்லிபுர ஆழ்வாரைத் தரிசிக்க வந்து விடுவார்.

வல்லிபுரக் கோவிலுக்குப் போகும் வீதியில் இப்போச (இலங்கை போக்குவரத்து கட்டடஸ்தாபனம்) நாகரக் கோவிலுக்கு ஒன்றும், தாளையடி/செம்பியன்பற்றுக்கு ஒன்றுமாக இரண்டு பஸ்களை போக்குவரத்துக்கு விடப்பிரந்தது. அதுவும் மணிக் கு ஒரு பஸ்தான். பஸ்போகும் நேரம் தவிர மற்றும் படி அந்த வீதி எப்பொழுதும் அமதியாக வளிச் சோபி இருக்கும். அந்த வீதியில் தான் இராமநாதன்கு நடசேன் கார்

ஓட்டப் பழக்கிக் கொடுத்தார்.

சகைக்கிள் கடலை, சங்கக்கடலை என்று சிறுகுச்சு சிறுகுச்சு சேர்த்த காசு மற்றும் கடலைகளில் தனீர் கபிட வாங்கிக் குடிக் காமல் சமீபித்த காசு என கொஞ்சப் பணம் இராமநாதனிடம் இருந்தது. காரும் ஓட்டப் பழகியாயிற்று. இனி ஒரு காரைக்குச் சொந்தக் காரனாக இருந்தால் நல்லாயிருக்காமே என்ற எண்ணம் இராமநாதனுக்கு வர, அந்த அவரது எண்ணத்துக்கு உதவ நட்சேன் முன் வந்தார். நட்சேனின் மாமன் ஒருவர் கார்திருத்தும் நிறுவனம் ஒன்றை மருதடிச் சந்தியில் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். சிறுவயதில் இருந்து சொந்தமாகக் கார வாங்கும் வரையிலும் மாமனாரின் நிறுவனத்தில் தான் நட்சேன் வலே சயெதார். அதனால் கார்திருத்துவதில் நட்சேனுக்கு நல்ல அனுபவம் இருந்தது. எந்தக் காரானாலும், அதை அக்குவறே ஆணிவறோகப் பிரித்துப் போட்டாலும் மீண்டும் கச்சிதமாக பொருத்தி விடும் ஆற்றலும் நட்சேனுக்கு இருந்தது. நட்சேனின் திறமையை இராமநாதன் நன்கு அறிந்து வதை திருந்ததால் தனக்கான கார வாங்கும் பொறுப்பை நட்சேனிடமே விட்டு விட்டார்.

தனது நண்பன் இராமநாதனுக்காக நட்சேன் தரிசு சயெதது தன்னிடம் உள்ளது போன்ற ஹில்மன் கார ஒன்றைத் தான். அந்தக் கார்தான் கிராமக் கோட்டைச் சந்தியில் மதுன் மதுலாக நின்ற வாடகைக் கார்.

இராமநாதனது கார் எப்பொழுதும் 'பளிச்' என்றிருக்கும். நண்பர்களின் காரர்கள் வாடகைக்குப் போகாத மாலையே நேரங்களில் இருவரும் வல்லிபுர ஆழ்வாரிடம் போய் விடுவார்கள். அங்கே குளத்தில் தங்கள் காரங்களைக் கழிவிடும் கணியில் சூத்தமான தண்ணீர் எடுத்து மீண்டும் காரங்களை புனித நீராட்டி, ஆழ்வார் நாமமும் போட்டு அழகுபடுத்துவார்கள். சிலவேளைகளில் தங்கள் காரங்களை கிராமக் கோட்டைச் சந்தியிலே நிறுத்தி வதைத்து விட்டு, சகைக்கிள் கடலைக்கு முன்னால் இரண்டு கதிரைகளைப் போட்டு அதில் பெருமையாக உட்கார்ந்திருப்பார்கள்.

யார் கண்டபட்டதோ தரிசுவில்லை. நட்சேனது காரைக்கு நோய் ஒன்று வந்து சேர்ந்தது. நன்றாக ஓடிக் கொண்டிருந்த கார் 'மக்கர்' பண்ணத் தொடங்கியது. ஒழுங்காக ஓடிக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் எதையோ நினைத்துவிட்டு திடீரென வீதியிலே நின்றது. பிறகு நாலுபேர் சேர்ந்து தள்ளிவிட்டால் தான் கார் மறுபடி ஓட ஆரம்பிக்கும். பாடசாலையிலே மாணவிகளோடு நட்சேனது கார் வீதியிலே நின்ற போனால் இளைஞர்களான எங்கள் குக்கு சப்பரத் திருவிழா. அம்பிகைகள் எல்லாரும் காரை விட்டு இறங்கி தரிசுவில் நின்ற காட்சி தருவார்கள். நட்சேன் எங்களை உதவி என்று கடைகவே தவேயில்லை. அவர் ஒரு பார்வை பார்த்தாலே போதும். நாங்கள் ஓடிப்போய் காரைத் தள்ளி விடுவோம். சிலவேளைகளில் நேரம் எடுத்து மெதுவாகத் தள்ளுவோம். காரைக்குள் எஸ் ரேங்கை பிடித்திருக்கும் நட்சேனது முகம் எரிச்சலைக் காட்டினால் மரியாதை நிமித்தமாக வகைமாகத் தள்ளி விடுவோம்.

பாடசாலையைக் குப்பிள்ளைகளை ஏற்றி இறக்கும் போது கார் நின்றது விட்டால் தள்ளிவிட்டு நாங்கள் எப்பொழுதும் தயாராகவே இருந்தோம். ஆனால் மற்றைய நேரங்களில் குறிப்பாக சினிமா இரண்டாவது காட்சியின் போது நட்சேன் பலத்த சிரமங்கள்கு ஆளானார். நட்சேனது சிரமத்தைக் குறைக்க அவரது ஆதம் நண்பன் இராமநாதன் முன் வந்தார். தனது காரை மாதாந்தம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு வாடகையாக நட்சேனுக்குக் கொடுத்தார். நட்சேனுக்கு அது நிறைந்த வசதியாக இருந்தது. மாமனாரின் நிறுவனத்தில் தனது காரை திருத்த வேலைக்கு விட்டு விட்டு இராமநாதனின் காரில் தனது தொழிலைத்

தொடர ஆரம்பித்தார் .

இராமநாதன் பெருந்தன் மையுடன் தனது காரை நட்சேனாக்கூ வாடகைக்கூக் கொடுத்து ததில் ஒரு உள்நோக்கமும் இருந்தது. இரண்டு தனீர் கடகைகள், ஒரு சகைக்கிள் திருத்தும் கடகை, ஒரு பக்கேக்கரி, ஒரு யுனியன் கடகை, ஒரு பெற்றோல் நிரப்பும் நிலையம், எப்பொழுதாவது நடபெறும் கிராம(கோட்) நீதிமன்றம், ஒரு ஆயுள்வதே நிலையம், ஒரு முடி திருத்தும் நிலையம், என்று ஒரு சிறிய வட்டத்துக்கூள்ளையே கிராமக்கோட்டுச் சந்தி அடங்கி இருந்தது. கிராமக்கோட்டுச் சந்தியில் இருந்து, மந்திகை ஆஸ்பத்திரிக்கோ அல்லது பருத்தித்துறை நகரத்துக்கோ ஐந்து சதத்துடன் ஐந்து நிமிடங்களாகுள் பஸ்ஸில் போய் விடலாம். அப்பொழுது பிரதானமாக சகைக்கிளையே எல்லாரும் பயன்படுத்தினார்கள். பண்களும் வீதிக் கூவந்து சகைக்கிள் ஓட ஆரம்பித்திருந்த காலம் அது. அப்பொழுது ஆண்களாகு நிகராக சகைக்கிள் ஓட்டிக் கொண்டு இருந்த மகஸே வரியை எங்கள் முழுக் கிராமமே 'பெடியன் மகஸே' என்று விழித்ததை இப்பொழுதும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். நான் அறிந்து முதன் முதலில் எங்கள் கிராமத்தில் சகைக்கிள் ஓடியவர் மிஸிஸ் வலோயுதம் ரீச்சர்தான். அவர் 'அடுத்த வீட்டுப் பணை' திரைப்படத்தில் 'கன்னித் தமிழ் மணம் வீசுதபி காவியத் தனெறலுடன் பசேத்தி...' பாடல் காட்சியில் அஞ்சலிதவியோடு சகைக்கிள் ஓடிக் கொண்டு நடித்ததை பலர் அன்றும் கிட்ட அறிந்திருக்கவாய்ப்பில்லை. ஆக எங்கள் கிராமத்தில் போக்குவரத்துக்கூ சகைக்கிளே பிரதானமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதால் வாடகைக்கூக் காரை எடுத்துப் பயன்படுத்த ஆட்களில்லை. இது இராமநாதன்கூ ஒரு பின்னடைவாகவே இருந்தது. நட்சேனாக்கூ கார் 'மக்கர்' செய்யத் தொடங்கிய அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை தனது வருவாய்க்கூ இராமநாதன் பயன்படுத்திக் கொண்டார் .

கிராமக்கோட்டுச் சந்தியில் சும்மா காட்சிப் பொருளாக நின்ற இராமநாதனது கார் இப்பொழுது காசு சம்பாதிக்கத் தொடங்கியது. வல்லிபுரக் கோவிலுக்கூப் போகும் பெற்றோல் சிலைவும் இராமநாதன்கூ இப்பொழுது மிச்சமானது. இராமநாதனது காரை நட்சேன் வதை திருந்ததால் எரிபொருள் தொடங்கி இதர சிலைவுகளையும் நட்சேனே பார்க்க வண்பியதாயிற்று. இப்படியே எல்லாம் நல்லபடியாக நடந்தால் இன்னும்பொரு கார் வாங்கிவிடலாம் என்ற எண்ணம் கிட்ட இராமநாதன்கூ வந்திருக்கலாம். அவர் மகிழ்ச்சியாகவே காணப்பட்டார். அவரது முகத்தில், பச்சில், நடையில் ஒரு மதுலாளிக் கானகளை தனெட ஆரம்பித்தது.

ஒருபக்கம் தொழில் அத்தோடு சேர்ந்து வல்லிபுர ஆழ்வார் தரிசனம் என்றிருந்தாலும் மறுபுறம் தனது காரைத் திருத்தி எடுப்பதில் நட்சேன் மும்முரமாக இருந்தார். தனக்கூ நேரம் கிடக்ககூம் பொழுதுகளில் மாமனது வாகனம் திருத்தும் நிலையத்தில் தனது காரோடு மல்லுக்கட்டிக் கொண்டு இருந்தார். கார்பற்றிய நட்சேனது ஆழ்ந்த அறிவு ஏனோ அவரது ஹில்மன் காரோடு மட்டும் பலிக்கவில்லை. ஆனாலும் மனம் தளராதும் மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்து தனது ஹில்மன் காரை மீண்டுமாதங்களில் மறுபடியும் உயிர்த்தழை வதை தார். இராமநாதன்கூத் தான் மாதாந்தம் வாடகையாகக் கிடத்த பணம் இல்லாது போயிற்று. மீண்டும் அவரது கார் கிராமக்கோட்டுச் சந்தியில் அமையாக நின்றது.

எதுவித சிரமங்களும் இல்லாமல் நட்சேனது கார் இப்பொழுது தனது சவேயைச் செய்து கொண்டிருந்தது. இராமநாதன்கூக் கிரக மாற்றத்தில் சனி பிடித்துக் கொண்டது. ஒருநாள் வல்லிபுரக் கோவிலுக்கூ ஆழ்வாரைத் தரிசிக்க இராமநாதன் போன

பொழுது அவரது கார் எஞ்சின இயங்காமல் வீதியில் நின்று விட்டது. காரத்தைத் தள்ளி விட்டால் தான் மீண்டும் எஞ்சின இயங்கும் நோய் இராமநாதனது காராக்கும் தொற்றி விட்டிருந்தது.

"எஞ்சின அபிக்கடி நின்று போறது ஹில்மன் காராக்கு பிடிக் கிற ஒரு நோய் போலை. நடசேன் உனக்கு வறே கார் வாங்கித் தந்திருக்கலாம்"

"உன் ரை கார் கிராமக் கோட்டுச் சந்தியிலை நின்றால் என்ன, கராச்சுலை நின்றால் என்ன? இரண்டும் ஒண்டுதானே. வாடகைக்குப் போகாமல் சும்மாதானே நிக்கப் போகுது" என்று சிலர் அமுத வாக்குகள் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள்.

எல்லாவற்றையும் கட்டுக் கொண்டிருந்த இராமநாதனுக்கு யாரோ ஒரு புண்ணியவான் சொன்னதுதான் நித்திரையை இல்லாமல் செய்து விட்டது.

அந்தப் புண்ணியவான் இராமநாதனிடம் சொன்னது இதுதான், "ஒருவளே நடசேன் உன் ரை கார் எஞ்சினை தன் ரை காராக்கு மாத்தியிருப்பானோ? கள்ளனை நம்பினாலும் கள்ளனை நம்பக் கூடாது. நடசேனின் ரை மாமன் காரனும் ஒரு எம்டன் தான்"

இராமநாதனைச் சந்தகேம் பிடித்துக் கொண்டது. ஆனாலும் நடசேனிடம் நரேடியாக இதைப் பற்றிப் பேச அவருக்கு ஏனோ துணிவு வரவில்லை. நாள் தவறாமல் வல்லிபுர ஆழ்வாரை போய்ப் பார்த்து முறையிட்டும் பார்த்தார். பலன் கிடக்கவில்லை.

உண்மையில், இராமநாதனது கார் எஞ்சினை நடசேன் தனது காராக்கு மாற்றிய விடயம் வல்லிபுர ஆழ்வாருக்குத் தெரியாமலா போயிருக்கும்? ஆனால் ஆழ்வாரோ வழம்போல எதுவாமே நடக்காதது மாதிரி அசைவின்றி சயனித்திருந்தார்.

(உண்மையைச் சம்பவம். இரண்டு பெயர்களில்தான் மாற்றம் செய்திருக்கிறேன்)

பொறுமையற்றும் நரேம் இருந்தால் மட்டும் மிஸிஸ் வலோயுதம் ரீச்சர் 'அடுத்த வீட்டுப் பண்ணை' திரைப்படத்தில் அஞ்சலிதவேயோடு "கன்னித் தமிழ் மணம் வீசுதுடி..." பாடலில் நடித்த காட்சியை பாருங்கள்.

(<https://m.youtube.com/watch?v=idVecTnfwWU>)

- □□□□□□□□□□□□□□

2.06.2017